

*Donderdag 5 februari kwam spreker Peter Vereecke ons onderhouden
over "la môme Piaf".*

De presentatie verliep deze keer niet echt gesmeerd, want er was bijna een uur lang wél beeld, géén klank!

Doeme, doeme toch, hoe lossen we dat op?

Ah wél ja, met vereende krachten van de spreker met onze immer-technische-redder-in-nood, Jan Schamp.

*Beiden op de knieën, met de laptop op de grond, en wat de spreker betreft met een
steeds roder wordend hoofd, oei!*

Intussen debiteerde Nadine allerlei info, immers tijd genoeg om van alles aan te kondigen.

En Rosette bood ons allen een thee/koffie aan om de wachttijd te doden.

En plots, oef, begon Edith Piaf luid te zingen... iedereen onmiddellijk gefocust.

*De straatmus Piaf, kind van een kroegdanseres en een circusartiest, bij de grootouders opgevoed waarvan
één ervan bordeelhoudster was.*

Zo kleurrijk als haar leven begon, zo kleurrijk verliep het verder.

*Bekend geworden met het zingen van de Marseillaise (in het begin het enige lied
dat ze uit het hoofd kende) en later héél erg bekend tot buiten de grenzen van Frankrijk, tot in New York toe.*

*Bevriend met Maurice Chevalier, Charles Aznavour, Alain Delon,
Georges Moustaki, Marlène Dietrich,...*

*Meerdere grote liefdes gekend, bijna altijd slecht afgelopen, alcohol-
en drugsverslaafd, verslaafd aan de Liefde mét Hoofdletter!*

En gestorven, amper 47 jaar jong.

Begraven op Père Lachaise, zoals zovele groten van Frankrijk.

"Non... rien de rien, non ... je ne regrette rien!"

*Voor zoet vieruurtje kwam er een pannenkoek, bolletje vanille ijs en warme chocoladesaus met koffie op
tafel.*

Het werd plots heel stil.

*Einde mooie namiddag, met een aandachtig publiek van meer dan 70 Neossers, met de muziek van
straatmus Piaf.*

Annemie Verschueren